

கண்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சப்ரா அக்ரம், தற்போது தன்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்தின் கலதைத் துறையில் கல்வி கற்கும் மாணவியாவார். இவரது கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் மஹிமம் வளிவந்திருக்கின்றது. 52 பக்கங்களில் வளிவந்ததுள்ள இந்த நூலில் சிறியதும் பெரியதும் 42 கவிதைகள் இடம் பிடித்துள்ளன. இவர் பாடசாலமேட்ட கவிதைப் போட்டிகளிலும், மாவட்ட ரீதியான கவிதைப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி பல சான்றிதழ்களைப் பெற்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதுவாக நோக்குமிடத்து சிறு வயது தொடக்கம் முதுமை வரை பணிகள் பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கின்றார்கள். பருவ வயதில் அடையாத விடயங்கள் அவள் படும் துன்பங்கள் ஏராளம். குடும்ப வாழ்க்கைக்குள்ளும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடும். அவற்றையெல்லாம் தாண்டி வாழ்க்கையில் எதிர்நீச்சல் போடக்கூடிய வலிமை பணிகளுக்கு இயற்கையாகவே கிடத்தலல்ல. தொடர் போராட்டங்களினால் கற்றுக்கொண்ட பாடங்களாக அவை அமைந்துவிடுகின்றன. சிறந்த மகளாக, சகோதரியாக, மனைவியாக, தாயாக, பாட்டியாக ஒரு பண்பு பல பரிணாமங்களைப் பெறும் போதும் தனக்கியோரிய தனித்துவத்தில் அவள் தலையிறந்து விளங்குகின்றாள். தலையிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் படைக்கல்லாகத் திகழ்கின்றாள்.

புவை இவளோடு மலரும் நாளான (பக்கம் 04) எனும் கவிதை வரிகள் இதனை உணர்த்துகிறது இவ்வாறு...

பனித்துளிகளைத் தாங்கும்
மெல்லிய இதழ்களைப் போல
பழிகளைத் தாங்கும் இதயம் இங்கே..
இமைகளைக் கஞ்சம் மடிபட்ட போதிலும்

Written by - வலிகம ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Thursday, 26 March 2015 21:22 - Last Updated Thursday, 26 March 2015 21:34

இதயத்தில் நாளங்கள் துடித்திடும்மே
உன் வழியில் தடகைகள் தடுத்திட்ட போதும்
உன் வலிமை தடகைகளை வனன்றிடும்மே!

தம்மைப் பற்றிய நம்பிக்கை ஓவ்வொருவரிடமும் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். முடியும் என்ற சொல்லை முன்னோர் சொன்ன வேதவாக்காக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னால் முடியாது - எனக்குத் தெரியாது போன்ற எதிர்மறை எண்ணங்களை அடியோடும் விட்டொழித்தால் தான் சாதனைகளை நம் தோழனாகக் கலாம். சாதிப்பதற்கு உறுதியான கற்றிக்கோளும், விடாமுயற்சியும் இருத்தல் அவசியமாகும்.

இது நடக்குமா? என்னால் முடியுமா? போன்ற தயக்கங்களின் காரணமாக பலருக்கு எத்தனையோ வற்றிகள் எட்டிப் பறக்க முடியாத கனியாகவே இருக்கின்றன. வாழ்க்கையில் சாதித்துவிட்டுப் போனவர்கள் எல்லாம் போராடாமல் அதனைப் பற்றவில்லை. வருடங்களை தியாகம் செய்து கண்டுபிடிப்புளை உலகறியச் செய்த விஞ்ஞானிகள் தொடக்கம், இமய மலையில் ஏறி வற்றியதைப் பற்றுவர்கள் வர அனைவரும் சாதனை எனும் படிக் கட்டாக்களில் தவழ்ந்துபோய் வற்றியெனும் உச்சத்தைத் தொட்டவர்கள் தாம். எளிதில் எதுவும் கிடைத்து விடுவதில்லை. அவ்வாறு கிடைப்பவை நிலைத்துவிடுவதில்லை. நம்பிக்கை (பக்கம் 06) என்ற கவிதையின்பாடாக நம்பிக்கையீனங்களான நம்மத்தியிலிருந்து தகர்தறிய வேண்டும் என்கிறார் நபலாசிரியர் ஷபரா.

நம்பிக்கை என்ற சக்தி உள்ள
எந்த மனிதனும்
சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்க அஞ்சுவதில்லை!

கடலதை தாண்டி கரையைதை
தொட்டால் தான்
அதற்குப் பெயர் அலகைகள்..
தடகைகள் தாண்டி
வற்றிப் பெற்றால் தான் சாதனைகள்!

தாயைப் பாடாத கவிஞர்கள் இல்லை. தாயன்புக்கு ஈடு இணையில்லை. உலகத்தில் உள்ள அனைத்து உறவுகளிலும் நமக்காக உண்மை அன்பை உதிரக் கட்டிய ஒரு உறவுகளில் தாய் முக்கியமானவர். ஒரு கழந்தையின் வளர்ப்பு தொடக்கம் அனைத்து விடயங்களிலும் கரிசனை காட்டி நல்லவனாக அவனை வளர்த்துத் தடுப்பதில் தாயின் பங்கே அதிக பங்களிப்புச் செய்கின்றது. ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை அமதைத்துத் தருவதில்

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம்மத் -

Thursday, 26 March 2015 21:22 - Last Updated Thursday, 26 March 2015 21:34

தாயின் பிரார்த்தனைகள் மிகவும் கண்ணியத்துக்கூரியவை. மாதா பிதா குரு தயெவம் என்ற கஹ்றிலும் தாய்க்குத்தான மூதலிடம். தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை என்ற அடிகளிலும் தாயைப் பற்றியே மூதலில் சொல்லப்படுகின்றது. தாயின் காலடியில் சுவர்க்கம் உண்டு என்ற நபிபெருமானின் கஹ்றும் தாயின் சிறப்பை வலியுறுத்துவதாகவே அமறைந்திருக்கின்றது. அன்னையைப் பற்றிய நபி லாசிரியரின் பல கவிதைகளில் தாய் (பக்கம் 07) இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உந்தன் உறவால்
எந்தன் இரவுகள்
பகல் போல் ஆனதே..
உன் வழிகளில்
என் வாழ் விறகான வழியை
நான் அறிந்தனே..

நான் வலிகொண்ட போது
உன் விழி நீர் சிந்திய வளே
அதுவே என் வாழ்க்கை வானத்தில்
நீ ராவியாய் சேர்ந்து
என் திறமகைகள் மழைத் துளியாகி
என் நிகழ்காலத்தை நிறம்பறெ வதைத்து
வரூங் கால வானவில்லை
வசந்தமாய் வர வதைத்தே!

அமாவாசை ஆசைகள் (பக்கம் 09) என்ற அழகிய குறியீட்டுக் கவிதை தன்னகத்தே பல சயெ்திகளாகக் கண்டெடுள்ளது. நிலவா காட்டிச் சோறா ஊட்டும் நிகழ்வினடாக வாழ்க்கையை சித்திரித்துக் காட்டுகின்றார். மூழு பிரபஞ்ச சோகம் இந்தக் கவிதையில் இழையோடியிருக்கின்ற பாங்கு இரசிகத்தக்கதாக அமறைந்திருக்கின்றது. ஒரு வனாந்தர இரூட்டுக்குள் சிக்கப்பட்டு ஜீவன் வளையே போவதற்கு வழியற்று தவிக்கும் தவிப்பை இந்தக் கவிதை தந்துவிடுகின்றது.

அசையாத மொட்டமைபி
தபண்களிடையே அமர்ந்து
அமாவாசையில் அழிந்துபோகும்
அம்புலியைக் காட்டி
அன்னம் அளித்தாய்
ஏனென்று இன்றுதான் புரிகிறது..

Written by - வலெகம் ரிம்ஸா முஹம்மத் -

Thursday, 26 March 2015 21:22 - Last Updated Thursday, 26 March 2015 21:34

நபுல் - அன்புள்ள தோழியே

நபுல் வகை - கவிதை

நபுலாசிரியர் - அக்ரம் சப்ரா

வலெகம் டு - கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்

poetrimza@gmail.com